

Sygn. akt I C 1243/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Magdalena Nycz-Łucjan

przy udziale Protokolanta Joanny Jasiorkowskiej-Planda;

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 roku;

sprawy z powództwa (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W.;

przeciwko S. K.;

o zapłatę;

1. oddała powództwo;
2. oddała wniosek powoda o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

I C 1243/14

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2014 roku powód (...) Zakład (...) z siedzibą w W. wystąpił z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym skierowanym przeciwko S. K. o zapłatę kwoty 421,80 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że wnosi o wydanie nakazu zapłaty na podstawie umowy o kompleksowe ubezpieczenie z dnia 27 lutego 2013r, w ramach której powód zapewniał pozwanemu ochronę w zakresie odpowiedzialności cywilnej oraz dodatkową pomoc w postaci usług assistance. Pozwany zobowiązany był do zapłaty za świadczone usługi zgodnie z zawartą umową. Pozwany nie uiścił wymagalnej raty składki ubezpieczeniowej za okres udzielonej pozwanemu przez powoda ochrony ubezpieczeniowej (vide: pozw k. 2-4v).

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w dniu 18 lipca 2014r (vide: k.5).

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu, zaprzeczając twierdzeniom powoda i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych (k.5v). Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 6 października 2014r Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie sprawa została przekazana do rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Dnia 3 czerwca 2014r pełnomocnik działający w imieniu (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. sporządził pismo adresowane do S. K., w treści którego wezwał go do zapłaty kwoty 421,80 zł wynikającej z umowy nr (...) (vide: k. 22).

Dnia 18 grudnia 2014r (...) Spółki akcyjna z siedzibą w W., Centrum Operacji Windykacyjnych wystawiło wydruk, wskazujący, że S. K. posiada zarejestrowaną w inspektoracie B. umowę w zakresie (...) doradca. Powyższy wydruk zawierał dane identyfikujące umowę (vide: wydruk k. 20-21)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody, niekwestionowane przez pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższym koresponduje treść art. 232 kpc, zobowiązującego strony do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695). Wskazuje się w związku z powyższym, że możliwość dopuszczenia przez sąd dowodu niewskazanego przez strony nie oznacza, że sąd obowiązany jest zastąpić własnym działaniem bezczynności strony. Jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze sąd powinien skorzystać ze swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej (zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2013 r., I ACa 1172/12, LEX nr 1292720). W szczególności od strony powodowej, reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, należy oczekiwać należytej staranności.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy ubezpieczenia z dnia 27 lutego 2013r o kompleksowe ubezpieczenie (...), na który to dokument powołała się, formułując żądanie w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Dokumentu tego jednak po przekazaniu rozpoznania sprawy tutejszemu Sądowi nie przedłożyła, co uniemożliwia weryfikację jej żądania.

Podnieść w tym miejscu należy, że w niniejszej sprawie znalazł zastosowanie przepis art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 7 lipca 2013 r. - wyrażający zasadę pełnej kontynuacji postępowania po przekazaniu sprawy przez e-sąd - zgodnie z którym po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

Specyfika elektronicznego postępowania upominawczego, sprowadzająca się do braku obowiązku przedstawienia przez stronę powodową dokumentacji wykazującej dochodzone roszczenie, kończy się wraz z przekazaniem rozpoznania sprawy do Sądu właściwości ogólnej i to niezależnie od tego, czy przekazanie to jest wynikiem stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przeszkód formalnych czy też zaskarżeniem wydanego

orzeczenia przez pozwanego sprzeciwem. Jednocześnie podkreślić należy, że przepis art. 207 § 3 zd. 2 k.p.c. w żaden sposób nie ogranicza stron w zakresie składania wniosków dowodowych w sprawie.

Zauważyć ponadto należy, że sama okoliczność powołania się przez stronę powodową na istnienie określonych dowodów, nie przenosi ciężaru udowodnienia na stronę pozwaną. Koniecznym jest, jak już zostało to podniesione, przytoczenie wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, nie zaś powołanie się na sam ich byt.

W niniejszej sprawie pozwany w sprzeciwie zaprzeczył twierdzeniom powoda i wniósł o oddalenie powództwa. Skutkowało to koniecznością udowodnienia wszystkich faktów, na które powoływał się powód. Tymczasem strona powodowa nie przedstawiła głównego dowodu, stanowiącego podstawę jej uprawnienia tj: zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia z dnia 27 lutego 2013r mimo powołania jej jako dowód w sprawie na etapie postępowania elektronicznego.

Wskazać należy przy tym, że strona może dowodzić swoich twierdzeń przy użyciu różnych środków dowodowych. Powód dowodził faktów przedstawiając wezwanie do zapłaty, wydruk z systemu oraz ogólne warunki umowy. Wskazać należy, iż sąd uznał, w warunkach niniejszej sprawy, że istnieją dokumenty o treści odwzorowanej w przedłożonych, niepotwierdzonych kserokopiach, tj. nie zachodzą okoliczności, które powodują wątpliwości co do istnienia w ogóle oryginału dokumentu i zgodności treści kopii z oryginałem dokumentu. Strona pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń co do posiadania przez przedłożone przez powoda w kserokopiach dokumenty cech autentyczności czy wiarygodności. Tym samym ich treść była bezsporna, choć nie oznacza to, jakoby pozwany uznawał zasadność roszczenia powoda. Niemniej jednak przedłożenie jedynie dowodów wskazanych powyżej nie może oznaczać, w realiach niniejszej sprawy, że powód udowodnił fakty, z których wywodził skutki prawne. Wezwanie do zapłaty nie dowodzi samego istnienia zobowiązania a jedynie odnosi się do tego, że dana osoba wezwała inną osobę do zapłaty określonej w piśmie sumy. Sam wydruk z systemu komputerowego dowodzi jedynie tego, że w danym systemie komputerowym istnieje zapis o treści odzwierciedlonej w wydruku. Żaden z tych dokumentów nie dowodzi, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia. Dowodem na powyższe jest podpisana przez pozwanego umowa, którego to dokumentu powód nie przedstawił, mimo, że się na ten dokument powoływał.

Z uwagi na powyższe argumenty powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia treść art. 98§1 kpc. Wniosek powoda o zwrot kosztów podlegał oddaleniu ponieważ jest on stroną przegrywającą sprawę. Pozwany nie przedstawił do rozliczenia jakichkolwiek kosztów poniesionych przez niego w niniejszym procesie.

Mając wszystkie powyższe względy na uwadze oraz działając w oparciu o powołane przepisy, Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji wyroku.